

storila kruto krivico. Ti zastopniki mlade struje, mlade moči zmagajo v igri, in s tem je očrtano tudi stališče pisateljevo: Proč z birokratizmom! Dajte nam mladih, čilih moči! K tej mladini se pridružuje tudi Martin,

vedno le zaničevani. Zlasti v prvo dejanje je vpletel pisatelj mnogo prizorov, ki naj kažejo gnulobo državne uprave. Morda je teh prizorov preveč, kajti slednjič se že res naveličamo gledati vedno in vedno to oma-

MARTIN KRPAN Z VRHA PRI SV. TROJICI.

ki instinktivno sovraži starce, ki niso tudi po njegovem kmetiškem razumu zmožni za mesta, ki jih zavzemajo.

Ta v dnu razpala država bi morala brez upa poginiti, ako ne pridejo na krmilo oni, ki so bili dotlej

hovanje ministrov. Oči vseh so v teh neznosnih razmerah vrpte v slovenskega kmeta Martina Krpana. „Zateci se k ljudstvu, zateci se k narodu, ki te ljubi in ki je močno!“ svetuje Vladimir cesarju. Repräsentant tega ljudstva, ki reši cesarstvo pogina, je